

f.eks. af skattetekniske årsager, der bevirker behov for hjælp til enkeltudgifter, som under normale forhold kan afholdes inden for den løbende indtægt.

Et ufravigeligt krav om, at hjælp efter § 46 forudsætter, at der er tale om et udgiftsbehov, som ikke har kunnet forudses, kan dog virke for strengt, f.eks. i situationer, hvor en familie er truet med at blive sat på gaden som følge af huslejerestance. Det foreslås derfor, at kravet om uforudseelighed formuleres som et normalt udgangspunkt, således at der efter en konkret vurdering er mulighed for at gøre undtagelse herfra, hvis det drejer sig om dækning af udgifter, der er af helt afgørende betydning for pågældendes og familiens livsførelse. Da der udelukkende er tale om hjælp til enkeltudgifter, kan bestemmelsen ikke anvendes som en løbende hjælp til boligudgifter. Hvis ansøgeren til stadighed har vanskeligt ved at få betalt sin husleje til tiden, må det overvejes at etablere en administrationsordning efter § 49.

I modsætning til, hvad der blev foreslået af Kontanthjælpsudvalget, opretholdes kravet i § 46 om, at pågældende skal være kommet ud for ændringer i sine forhold. Når denne betingelse er opfyldt, kan hjælpen fortsat ydes særskilt eller i forbindelse med løbende kontanthjælp.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1995. Dog foreslås det i § 2, stk. 2, vedrørende § 37, stk. 3, 1. og 2. pkt., at reglerne om unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år først får virkning fra den 1. juli 1995, svarende til ikrafttrædelsesbestemmelsen i det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. Efter overgangsbestemmelsen vil unge under 25 år, der den 1. juli 1995 modtager kontanthjælp efter de hidtidige regler, fortsat modtage kontanthjælp efter disse, selv om de ikke er fyldt 25 år.

Forslaget i § 1, nr. 5, vedrørende § 37, stk. 5, 2. pkt., vil indebære, at nogle ægtefæller vil få beregnet deres kontanthjælp som til en enlig. Det findes derfor rimeligt at give disse personer, som i en kortere periode har opnået et større rådighedsbeløb end forudsat, en passende periode til at indstille sig på et økonomisk mere rimeligt niveau. Overgangsperioden er derfor fastsat til 3 måneder, således at ændringen for disse personers vedkommende først får virkning den 1. juli 1995.

Det skønnes påkrævet, at de pågældende, der skal indstille sig på en lavere hjælp, udtrykkeligt gøres opmærksom herpå ved lovens ikrafttræden.